

Številka: 900-4/2023-35-(401102)

Datum: 3. 9. 2024

ZAPISNIK

11. seje Komisije za nagrade in priznanja, ki je bila v torek, dne 3. 9. 2024 ob 16.30 v sobi št. 9 stavbe Mestne občine Kranj.

PRISOTNI: Ana Pavlovski – predsednica, Nataša Jenkole in Marko Petrić - člana ter Milena Bohinc – tajnica komisije.

ODSOTNA: Tomaž Ogris in Srečko Štagar.

Pripomb na predlagani dnevni red ni bilo, zato je dala predsedujoča v potrditev naslednji

DNEVNI RED:

1. Potrditev zapisnika 10. seje Komisije za nagrade in priznanja
2. Potrditev predloga za priznanja MOK 2024
3. Razno

Dnevni red je bil soglasno sprejet (3 PRISOTNIH: 3 ZA).

1. POTRDITEV ZAPISNIKA 10. SEJE KOMISIJE ZA NAGRADE IN PRIZNANJA

Komisija za nagrade in priznanja je **soglasno (3 PRISOTNI: 3 ZA) sprejela** naslednji

SKLEP:

Potrdi se zapisnik 10. seje Komisije za nagrade in priznanja, z dne 6. 8. 2024.

2. POTRDITEV PREDLOGA ZA PRIZNANJA MESTNE OBČINE KRANJ ZA LETO 2024

Komisija je po daljši razpravi **soglasno (3 PRISOTNIH: 3 ZA) sprejela** naslednji

SKLEP:

Komisija za nagrade in priznanja potrjuje

PredlogE za podelitev priznanj Mestne občine Kranj za leto 2024

I.

Razpis za nagrade in priznanja Mestne občine Kranj za leto 2024 je bil objavljen 11. marca 2024 na spletni strani Mestne občine Kranj in 29. marca 2024 v časopisu Kranjske novice.

Komisija za nagrade in priznanja je obravnavala prispele pobude, in sicer:

za naziv ČASTNI OBČAN MESTNE OBČINE KRANJ

1. Alojzij Dežman, pobudnica Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Kokrica.
2. Vitomir Gros, pobudnika Matjaž Rakovec, župan Mestne občine Kranj, in dr. Andreja Valič Zver, svetnica.
3. Profesor doktor Pavle Košorok, pobudnici Irena Dolenc in Tadeja Krišelj.
4. Marija Breda Konjar, pobudnica Darja Eterovič.

Za NAGRADO MESTNE OBČINE KRANJ

1. Center Logout, pobudnica Špela Peternel.

Za LISTINO O PRIZNANJU MESTNE OBČINE KRANJ

1. Peter Pavel Krč, pobudnik Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih za Gorenjsko AURIS Kranj.
2. Tatjana Štular, pobudnica Osnovna šola Orehek Kranj.
3. Skupina občanov, nekdanjih delavcev Sekretariata za LO MOK: Peter Mauser, Robert Vodan, Asim Alidžanović, Zlatko Filej, Milić Gazibara in Vili Knez, pobudnik Jelko Kacin.
4. Bojan Starek, pobudnik Jamarsko društvo Carnium Kranj.
5. Miro Preisinger, pobudnik Jamarsko društvo Carnium Kranj.

Za VELIKO PLAKETO MESTNE OBČINE KRANJ

1. Irena Grmek Košnik in Mitja Košnik za Projekt Viški hrane, pobudnica Nova Slovenija MO Kranj.
2. Društvo upokojencev Britof-Predoslje, pobudnica Krajevna skupnost Britof.
3. Društvo bolnikov z osteoporozo Kranj, pobudnica Majda Vehovec.
4. Slavko Hočevan, pobudnik Moto klub starodobnikov Kranj.
5. Mimi Rozman, pobudnika Krajevna skupnost Kokrica in Turistično društvo Kokrica.

Za VELIKO PREŠERNOVO PLAKETO MESTNE OBČINE KRANJ

1. Igor Korošec, pobudnica Karmen Fende.
2. Jože Trobec, pobudniki Socialni demokrati-Občinska organizacija Kranj.
3. Ivan Rozman, pobudnica Krajevna skupnost Kokrica.
4. Gospa Ksenija Ponikvar in gospa Natalija Herlec, pobudnica Območna izpostava Kranj Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti
5. Gospa Natalija Herlec in gospa Ksenija Ponikvar, pobudnica Območna izpostava Kranj Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti
6. Kranjski Furmani, pobudnik Aleš Hribar.

Obrazložitve vseh prispelih pobud so na vpogled v Oddelku za mestni svet in krajevne skupnosti.

Pobude, ki so prispele po roku, niso bile upoštevane:

Predlog za Veliko plaketo – Strelsko društvo Predoslje, pobudnica Tatjana Strniša.

Predlog za Častnega občana – Pavel Rakovec Rači, pobudnik Prešernovo gledališče.

Predlog za Nagrado – Franci Čeh, pobudnica Marička Rakovec.

II.

Odlok o priznanjih Mestne občine Kranj v 5. členu določa, da se naziv častni občan Mestne občine Kranj in nagrada Mestne občine Kranj isti osebi iz 1. člena lahko podeli le enkrat, ostala priznanja pa lahko večkrat, vendar naslednjič šele po preteku petih let od prejšnje podelitve.

Pri obravnavi vseh prispelih pobud je bilo ugotovljeno, da ne obstajajo nasprotja pogojev Odloka o priznanjih.

III.

Komisija za nagrade in priznanja je v skladu s pristojnostmi na redni 10. seji sklenila, da se Mestnemu svetu Mestne občine Kranj posreduje predlog sklepov za podelitev priznanj 2024, in sicer:

1. Naziv častni občan prejme

- **gospod Vitomir Gros**
- **za prispevek k ugledu in napredku kranjske občine ter pomembno vlogo ob osamosvajanju Slovenije**

Obrazložitev:

Vitomir Gros je nekdanji politik in podjetnik, ki izhaja iz znamenite družine Majdič. Je vrhunski strokovnjak s področja strojništva, predvsem izdelave vseh vrst turbinskih strojev in pionirskega razvoja sušenja s sončno energijo. Uspešno poslovanje družinske družbe GROS d.o.o. v Kranju nadaljuje njegov sin. Leta 1986 je bil Vitomir Gros izvoljen za predsednika Obrtnega združenja Kranj. Z uspešno ustavno pobudo je dosegel odločitev, da je združevanje gospodarskih subjektov v zbornice prostovoljno. Odločilno je prispeval k ustanovitvi Slovenske obrtniške stranke (SOS) še v času, ko je bilo v nekdanji Jugoslaviji prepovedano ustanavljati politične stranke. Po volitvah leta 1990 se je SOS preimenovala v Liberalno stranko in povezala v koalicijo DEMOS. Vitomir Gros je vodil kranjski DEMOS. Bil je soavtor Deklaracije o suverenosti Slovenije, ki so jo sprejeli v slovenski skupščini 2. julija 1990. Odločilno si je prizadeval za izvedbo plebiscita o slovenski samostojnosti. Bil je član številnih skupščinskih odborov in nasprotnik privatizacijskega zakona. Leta 1990 je bil izvoljen za župana kranjske občine, ki jo je preudarno vodil devet let. Med drugim so bila v času njegovega županovanja storjena mnoga pomembna dela v dobro občanov kranjske občine (npr. obnova mostu čez Kokro idr.). Podpiral je kranjsko gospodarstvo in nasprotoval razprodaji ter uničevanju dobrih gospodarskih subjektov. Čas njegovega županovanja je pomenil napredek kranjske občine, ki so jo kljub njegovemu nasprotovanju razdelili na več manjših občin. Vsekakor je Vitomir Gros pustil velik pečat v Kranju, še zlasti v odločilnih letih boja za slovensko samostojnost, suverenost in neodvisnost.

Vitomir Gros je s svojim delovanjem prispeval k ugledu in napredku kranjske občine in Slovenije. V ključnih trenutkih nastajanja države ni bil tiho, ampak je verjel, da je ustanovitev samostojne države mogoča in potrebna. S podelitvijo naziva častni občan bi mu Mestna občina Kranj izrazila priznanje in se mu poklonila za zelo pomembno vlogo ter delovanje v času osamosvajanja Slovenije, kot tudi za vse, kar je naredil za svojo občino kot prvi župan po osamosvojitvi in kot aktivni posameznik.

2. Nagrado Mestne občine Kranj prejme

- **Center Logout**
- **za uspešno in učinkovito delo na področju spletnih tveganj**

Obrazložitev:

Center Logout je prva specializirana organizacija, ki nudi pomoč in podporo pri čezmerni uporabi spleta in zasvojenosti kot tudi žrtvam spletnega nasilja. Informira, izobražuje in ozavešča o uravnoteženi in zdravi uporabi digitalnih medijev in zaslonskih tehnologij. Njihov pristop temelji na pristnosti in zaupnosti.

Center Logout so ustanovili leta 2011 v Ljubljani. Poleg Ljubljanec se njihove enote danes nahajajo še v Celju, Izoli in Kranju. Organizacija je prepoznavna v lokalnem in mednarodnem okolju. V septembru 2022 so uradno odprli enoto v Kranju, kar so pospremili z dogodkom v galeriji Mestne občine Kranj in razstavo z naslovom *Vsi povezani*, ki sporoča, naj ljudje ostanejo povezani kljub večji prisotnosti zaslonov in spleta, ki sicer tako ali drugače oddaljujejo. V naslednjem letu se je delovanje Centra Logout v Kranju razširilo na področje preventivnega delovanja, za kar se odloča večina osnovnih in srednjih šol. Ciljne skupine so otroci, mladostniki, strokovni delavci in starši. V naslednjem letu se je Center Logout vključil v Lokalno akcijsko skupino za preprečevanje zasvojenosti

Kranj. V marcu 2024 pa so ga povabili k strokovnemu sodelovanju pri okrogli mizi o medvrstniškem nasilju in sovražnem govoru na spletu, ki jo je organiziralo Ministrstvo za digitalno preobrazbo. V sklopu LAS Kranj, projekta Stop zasvojenosti, so v aprilu 2024 izvajali izobraževanje in usposabljanje za strokovne delavce vseh osnovnih šol in starše. Sodelovali so pri pripravi iztočnic za strokovni kader in razrednike za pogovor z učenci ter krajšega videa, namenjenega strokovnemu izpopolnjevanju ciljnih skupin.

Center Logout nudi občankam in občanom MOK široko paleto inovativnih in celostnih storitev na področju čezmerne uporabe spleta in pomoči žrtvam spletnega nasilja v obliki individualnih in skupinskih srečanj ter ostalih aktivnosti, kot je poletni tabor brez zaslonov za otroke in mladostnike. V programe podpore in pomoči v MOK se je od leta 2023 vključilo vsaj 220 znanih in vsaj 110 anonimnih uporabnikov storitev.

V sklopu evalviranja projektov, ki jih financira LAS, so za leto 2022/23 prejemale ocene med 4,5 do 5 (najvišja možna: 5). V letu 2023 je organizacija otrokom in mladostnikom do 18. leta v sodelovanju z Mladinskim klimatskim zdraviliščem Rakitna omogočila dodaten tritedenski namestitveni program imenovan Digitalni Detox. V letu 2024 je organizacija v sodelovanju s Centrom za psihodiagnostična sredstva izdala prvi priročnik in vprašalnike za ocenjevanje digitalnih zasvojenosti, ki so prilagojeni za slovensko okolje.

3. Listine o priznanju prejmejo :

- **gospod Peter Pavel Krč**
- **za aktivno delovanje in prispevek v skupnosti gluhih**

Obrazložitev:

Peter Pavel Krč se je rodil v znani in številčni kranjski družini 18. junija 1934 na Hujah, v kateri je bilo osem otrok. Pri štirih letih je zaradi meningitisa izgubil sluh. Odtlej je živel v svetu tišine. Drugo svetovno vojno je preživel v domači hiši, žal pa je ravno na dan svobode, 9. maja, izgubil brata; usodna je bila ročna bomba v bližini hiše. Peter je tako izgubil človeka, ki mu je izredno veliko pomagal pri sporazumevanju. Po koncu vojne je z enajstimi leti odšel na šolanje v Zavod za gluhe v Ljubljani. Bival je v internatu in že takrat je povezoval sovrstnike in sovrstnice, ki so postali zelo aktivni tako v kulturi kot športu. Izučil se je za sedlarja. Po končanem šolanju se je zaposlil v SAP Ljubljana, poznejši Avtomontaži. Tam je dočkal tudi zaslužen upokožitev.

Peter Krč je že od otroških let, ko je izgubil sluh, aktivno deloval na vseh področjih v svetu tišine. Vedno in povsod je bil motivator za aktivno vključevanje v vse oblike kulturnega, športnega in družbenega življenja. Z ženo in takratnimi generacijskimi somišljeniki sta se kot plesalca aktivno vključila v folklorno skupino gluhih, ki je nastopala na prireditvah po Sloveniji, nekdanji Jugoslaviji in Evropi. Že takrat so pustili neizbrisen pečat v gluhi skupnosti. Kot športnik je sodeloval v rekreativnih dejavnostih, tudi na državnih prvenstvih gluhih. Najmočnejši vtis je naredil v Medobčinskem društvu gluhih in naglušnih za Gorenjsko AURIS Kranj, v katerem je aktivno deloval vse od njegove ustanovitve. Sodeloval je pri vseh šestih selitvah društva, posebej aktivno pri zadnji na Huje 23a, pri pridobitvi in izgradnji prostorov na zdajšnji lokaciji, kjer aktivno izvajajo vse psihosocialne in rehabilitacijske programe. V arhivu društva še vedno hranijo knjižico, v kateri so zapisane prostovoljne ure uporabnikov, in Peter Krč jih je naredil več kot 1.000, za kar je leta 2012 iz rok takratnega predsednika države Boruta Pahorja prejel priznanje Prostovoljec leta. V društvu so lahko vedno računali na njegovo nesebično pomoč pri izvajanju vseh programov. Aktivno je sodeloval v organih društva in v veliki meri pripomogel, da so leta 2002 sprejeli Zakon o uporabi slovenskega znakovnega jezika, ki je bil s strani stroke vse do leta 2002 prepovedan. Redno je pomagal pri vzdrževanju; živa meja je bila vedno postrizena, trava pokošena, balkonska ograja pobarvana. Bil je mojster žara na društvenih piknikih, animator na druženjih, prepoznaven predstavnik kranjske občine po vsej Sloveniji kot sinonim za požrtvovalnost in pripadnost invalidski skupnosti.

Peter Krč v letu 2024 obeležuje tudi okroglo življenjsko obletnico, 90. let. Priznanje bo lepo darilo občine za življenjski prispevek k prepoznavnosti nevidne invalidnosti pa tudi lep pokazatelj, da je Mestna občina Kranj upravičeno prejemnica priznanja občina po meri invalidom, ki ga je prejela tudi v sodelovanju z AURIS Kranj. S predlogi so pri tem sodelovali tudi uporabniki društva, med katerimi je bil tudi on. Občankam in občanom so

lahko v zgled in ponos njegove vrednote – marljivost, delavnost, požrtvovalnost, poštenost in nesebična pomoč sočloveku.

- **gospod Miro Preisinger**
- **za izume in delovanje na področju jamarstva**

Obrazložitev:

Kot jamar se je Miro Preisinger najbolj odlikoval pri razvoju vrvne tehnike in naprav. Tako je med letoma 1979 in 1983, v okviru takratne Tehnične komisije Jamarske zveze Slovenije, skupaj s Tomažem Planino in Zvonetom Korenčanom sodeloval pri konstrukciji varnostne vrvne zavore. Izum je kmalu prevzelo francosko podjetje Petzl, pod to znamko ga s pridom uporabljajo jamarji, alpinisti in drugi po vsem svetu. Varnostna vrvna zavora tipa »Miro 1« in »Miro 2« je izboljšava varnostne vrvne zavore, ki jo je kot prvi med letoma 1974 in 1979 zasnoval Bogdan Butkovič, bistveni napredek pa so dosegli s tritočkovnim stiskanjem vrvi med fiksnim in premičnim kolutom vrvne zavore. Miro Preisinger je med letoma 1985 in 1993 sodeloval pri pionirskem razvoju vrvne tehnike za reševanje iz smučarskih žičnic, kjer je v sodelovanju z Zvonetom Korenčanom skonstruiral škripec za transport reševalca po jeklenicah. Od leta 2002 se je usmeril v razvoj vrvne tehnike pri reševanju iz sotesk in visokih zgradb, tako sodeloval z Gregorjem Aljančičem, Danijelom Paplerjem in Antonom Fojkarjem pri konstrukciji in razvoju reševalnega trikotnika »Carnium 1« in »Carnium 2«. Leta 2005 je kot priznanje za svoje delo prejel bronasti znak Civilne zaščite Republike Slovenije, leta 2006 pa Zlati znak Jamarske zveze Slovenije. Kot priznanje za izjemen prispevek Mira Preisingerja pri razvoju varnostne vrvne zavore in za dolgoletno požrtvovalno delo na področju jamarstva in jamarskega reševanja ga je Jamarsko društvo Carnium ob deseti obletnici delovanja, 14. aprila 2012, izbralo za svojega častnega člana.

Miro Preisinger je pionir razvoja sodobne vrvne tehnike, saj je z lastnim projektiranjem in razvojem s prijatelji razvil opremo za vrvno tehniko. Povzeli so jo največji svetovni proizvajalci jamarsko reševalne opreme. Vrsto let je bil aktiven član Jamarsko reševalne službe Slovenije in član enote za reševanje z višin in iz globin pri Civilni zaščiti Mestne občine Kranj. Kljub svojim častitljivim letom še vedno aktivno sodeluje pri vseh aktivnostih društva in enote, znanje pa predaja mlajšim rodovom.

- **Skupina občanov, nekdanjih delavcev Sekretariata za LO MOK: Peter Mauser, Robert Vodan, Asim Alidžanović, Zlatko Filej, Milić Gazibara in Vili Knez**
- **za pogumno dejanje ob osamosvajanju Slovenije**

Obrazložitev:

Predlaga se podelitev Listine o priznanju MOK skupini občanov, delavcev Sekretariata za ljudsko obrambo, ki je 17. maja 1990, takoj po prvih demokratičnih volitvah, v času razoroževanja teritorialne obrambe (TO), z drzno akcijo z območja vojašnice JLA v Kranju odpeljala orožje in strelivo enot za zveze in ga premestila na varno, v prostore pod nadzorom MO Kranj.

Delavca občinskega sekretariata za obrambo sta 15. maja 1990 dešifrirala telegram iz Centra za obveščanje z zloglasnim ukazom Vrhovnega poveljstva JLA z zahtevo po vračanju orožja TO pod nadzor JLA, ki je zadeval tudi orožje upravnih organov. To je bilo le dan pred zaprisego prve demokratično izvoljene slovenske vlade, saj so načrt razorožitve TO v Beogradu zasnovali in pripravili že prej. Seveda pa ni šlo le za orožje TO. Orožje občinske enote za zveze je bilo sicer shranjeno v skladišču Civilne zaščite (CZ), a še vedno znotraj vojašnice, brez lastnega dostopa, kar je predstavljalo realno nevarnost, da JLA zasede tudi skladišče CZ in zaseže tudi orožje občine Kranj. S Petrom Mauserjem, referentom za zveze in zapriseženim radioamaterjem, sva se odločila, da v nastalih razmerah na hitro organiziramo vajo Občinskega štaba za CZ za primer »rušilnega potresa«, kot povod in razlog, da iz skladišča pripeljemo potrebno opremo CZ (šotore, postelje ...). Pripravila sva elaborat vaje in ukaz za usposabljanje. Sestavni del elaborata je bila tudi STROGO ZAUPNA odredba s poimensko navedbo in zadolžitvijo šestih najbolj predanih delavcev, ki naj 17. maja do 16.00 varno opravijo prikrit umik orožja in streliva v prostore Regijskega centra za obveščanje (v nekdanji gasilski dom, danes Zavarovalnica Triglav). Nihče ni odklonil izvedbe naloge, nasprotno, vsi so se polno angažirali in pripravili vse za izvedbo naloge.

Oboje, orožje in strelivo, je tako težko, da se dodatna obremenitev vozila (pre)hitro opazi. Predvsem pa je bilo treba preslepiti stražo na vhodu v vojašnico, ki naj bi pričakovano že bolj strogo nadzorovala vse vstopne in izhode z območja vojašnice. Nepooblaščen prevoz orožja iz objekta JLA kot hujši prekršek (kaznivo dejanje) je bil namreč takrat v pristojnosti vojaških sodišč. Prevoz so opravili z dvema voziloma CZ, zaprt kombi za puške in pištole, zastekljen kombi pa za nizke zaboje za strelivo, pri čemer so bili vsi zaboji prekriti z opremo CZ. Izvoz je v prvi fazi potekel brez posebnih zapletov, saj je poveljstvo vojašnice skušalo navzven še naprej vzdrževati vsaj videz normalnih razmer, čeprav je hkrati potekalo razoroževanje TO širom Slovenije. Žal pa ekipa vsega orožja ni mogla naložiti v le dve vozili, saj so morali biti v vozilih za kritje tovora tudi potniki, zato se je ekipa po prvi uspešni fazi soglasno odločila za ponoven, še dodaten poskus prevoza. Realno je bilo pričakovati, da bo JLA zaradi zaostrovanja razmer zdaj, zdaj, povsem zaprla vojašnico. Ker je ostalo še kar nekaj zabojev dragocenega orožja za potrebe Narodne zaščite in delavce upravnih organov, sta se vozili z ekipo ponovno vrnili v vojašnico, a se je stražarska ekipa med tem že zamenjala in dodatno oborožila. Na vhodu so izvajali povsem drugačno in popolno, veliko bolj strogo, proceduro, pregledovali dokumente (elaborat vaje CZ, istovetnost oseb, popis sredstev CZ) in v skladišče za spremstvo poslali tudi dva stražarja, oborožena z avtomatskim orožjem, ki naj bi preverila kam in po kaj gresta ekipi obeh vozil. Nalagali so šotore, zato sta se stražarja predčasno obrnila in vrnila na glavni vhod. Opremo CZ so iz vozil takoj vrnili v skladišče, naložili orožje in strelivo in vse prikrili s kompleti reševalne opreme in orodjem za delo na ruševinah. Na izhodu iz vojašnice je poveljnik straže že dosledno zahteval podroben pregled vozil, zahteval iznos in natančen pregled vse opreme. Zaradi grozečih oblakov hitro bližajoče se nevihte so ga opozarjali, naj ne pretirava in zavlačuje, saj da na terenu opremo nestrpno čakajo ekipe za postavitve šotorov. Vodja akcije je imel v odredbi jasno navodilo, da mora preprečiti vpogled pripadnikov JLA v vozilo. Protestiranje ni pomagalo, poveljnik je še naprej vztrajal na pregledu, vse do prelomnega trenutka, ko se je končno odprlo nebo, vlilo se je na vso moč in še treščilo v neposredno bližino objekta straže, v steber daljnovoda. Stražarji so zbežali pod nadstrešnico, poveljnik pa je vztrajal, a je k sreči končno še sam obupal. V najhujšem dežju so v vozila nazaj naložili namočeno opremo in ves dragoceni tovor odpeljali na varno, a ne brez zapletov. Voznik v hudem nalicu nikakor ni mogel zagnati motorja. Uspel je šele po večkratnih poskusih.

Možje so za drzno in uspešno akcijo dobili tudi dan dodatnega dopusta, akcija pa je še vrsto let ostala v popolni tajnosti. Zaradi nevarnosti kompromitacije niti predstojnik sekretariata za obrambo ni bil seznanjen z akcijo. V tej drzni akciji so pogumni možje na našo stran še pravočasno prepeljali 165 pištol kalibra 7,62 mm in 9230 pripadajočih nabojev, 197 pištol kalibra 7,65 mm in 20.150 kosov pripadajočega streliva ter 60 avtomatskih pušk kal. 7,62 mm in 7.420 kosov streliva. Skupaj torej kar 402 kosa strelnega orožja in 36.800 kosov streliva, kot sta v STROGO ZAUPNO poročilo natančno zapisala referent za materialno tehnična sredstva Robert Vodan in vodja akcije Peter Mauser.

V akciji so poleg Petra Mauserja (1943) in Roberta Vodana (1962) sodelovali še Asim Alidžanović (1943) Zlatko Filej (1951), Milić Gazibara (1957) in Vili Knez (1949). Danes je delovno aktiven le še Robert Vodan, vsi ostali pa so že dolgo upokojeni. 34 let po prvih demokratičnih volitvah še vedno z razlogom opozarjamo in obujamo spomine na poskus razorožitve TO, prizadevanja upravnih organov in njihovih delavcev, da preprečijo zasego vsega drugega orožja v skladiščih znotraj objektov JLA, pa ostaja neopazen in neprepoznan. Priznanje šestim sodelavcem je le skromna oddolžitev in priznanje za njihov pogum, drznost in odločnost v času, ko so mnogi še razmišljali, kaj bi sploh lahko storili v nastalih razmerah. Del rešenega orožja je leto pozneje dobila enota TO, ki je branila letališče Brnik.

MO Kranj se predlaga, da ob 35. obletnici dogodka na objekt, kamor so premestili in shranili rešeno orožje in strelivo, postavi spominsko ploščo.

4. Veliko plaketo Mestne občine Kranj prejmeta

- **gospa Irena Grmek Košnik in gospod Mitja Košnik za projekt Viški hrane**
- **za predano delo na humanitarnem področju**

Obrazložitev:

Mitja Košnik in njegova žena Irena Grmek Košnik sta po poklicu zdravnika. Sta člana Lions kluba Brnik, ki vsako leto organizira dobrodelne projekte. Zakonca živita in delujeta v Kranju. Projekt Viški hrane, ki ga je prvi uvedel Lions klub Celje leta 2013, sta takoj prepoznala za koristnega za ljudi v pomanjkanju in ga prenesla v Kranj. Projekt sta uspešno širila s pomočjo prijateljev, znancev, prostovoljcev Lions kluba Brnik, ŽK Kranj Šmartin, ŽK Zlato polje, pozneje pa tudi prostovoljcev Lions kluba Kranj. S tem sta pripomogla k trajnostnemu ravnanju s hrano in pomagala socialno najbolj ogroženim.

Projekt Viški hrane v Kranju deluje že več kot deset let. V letu 2014 sta v Razdelilnici hrane (Sejmišče 4, Kranj), ki deluje pod okriljem Centra za socialno delo Kranj, pripravila dve srečanju za 35 prostovoljcev iz treh humanitarnih društev (Lions klub Brnik, Župnijska Karitas Kranj Šmartin, Župnijska Karitas Zlato polje). Na srečanju sta jih seznanila s projektom in predstavila način dela. Določila sta protokol pobiranja viškov, logistiko poti in pravila ravnanja s hrano. Poskrbela sta za posebne posode za toploteko in hladno hrano, prostovoljci so prejeli izkaznice. Akcija je stekla 1. aprila 2014. Zakonca sta prevzela odgovornost za vodenje seznama prostovoljcev po dnevih. Vsak večer sta viške hrane pobirala dva prostovoljca, vsak s svojim vozilom. Nihče od njih ni nikoli zahteval povračila potnih (ali drugih) stroškov, izvedba projekta je vseskozi brezplačna. V prvih dveh letih je prišel par na vrsto tudi do petkrat na mesec, kar je pomenilo veliko obremenitev. Zakonca sta se trudila širiti mrežo prostovoljcev, ker se je povečevalo tudi število trgovin, ki so se vključevale v projekt. Projekt je začel preraščati sposobnosti prostovoljstva in MOK je omogočila zaposlitev delavca preko javnih del, kar je precej razbremenilo prostovoljce. Pozneje so za javnega delavca kupili tudi vozilo za vožnjo viškov hrane petkrat tedensko. Ostali prostovoljci so viške hrane pobirali še vedno s svojimi avtomobili dvakrat tedensko in ob odsotnosti javnega delavca (dopust oziroma bolniška odsotnost). Center za socialno delo Kranj in Urad za družbene dejavnosti MOK sta zaznala potrebe po ločenem prostoru za delitev. Na voljo so bili prostori v neposredni bližini Razdelilnice na Vodopivčevi ulici 8. Zakonca sta aktivno sodelovala pri ureditvi prostora s hladilniki in ostalo opremo.

Zaposleni delavec sedaj med tednom pobira hrano zjutraj, prostovoljci ob sobotah zvečer. Ob ponedeljkih zvečer hrano pobirajo prostovoljci ŽK Kranj Šmartin, pripeljejo jo v hišo Karitas v Stražišču. Ob ponedeljkih zbrana hrana se razdeli v torek ob redni delitvi paketov pomoči upravičencem. Večina prejme viške hrane vsakih osem tednov, tisti v hujši stiski pa prihajajo vsak torek. Poleg vodenja projekta oziroma priprave mesečnih razporedov za prostovoljce zakonca Košnik redno sodelujeta pri pobiranju donirane hrane.

V vseh letih je pri projektu sodelovalo preko 60 prostovoljcev. Glavni nosilci v več kot deset let trajajočem projektu so Aleš Bašar, Uroš in Blaž Bohinc, Martina in Boris Brence, Maja Bukovšek, Matej in Irena Dolenc, Jan Dolenc, Tina Grmek Blasutto, Lidija Grmek Zupanc, Martin Jarc, Marija Kališnik, Maja Kleč Breskvar, Mitja Košnik in Irena Grmek Košnik, Zala Košnik, Mojca Lončarski, Miroslav Matijašević, Veronika in Sandi Meglič, Polona Pavlin Bohinc, Barbara Peternelj Horvat, Nadja Plestenjak, Jože Potrbuješ, Petra Svetina, Erika in Robert Šipec, Petja Zala Šorli, Marijana Černe Vugrin in Tomo Vugrin. Zakonca se vedno razveselita novega prostovoljca, saj se mreža trgovin, ki sodelujejo v projektu, širi.

Ocenjujemo, da je vrednost podarjene hrane več kot 100.000 evrov na leto. V program oskrbe je redno vključenih trenutno blizu 60 socialno ogroženih družin, po pomoč prihajajo tudi posamezniki, nekaterim pomoč pripeljejo na dom. Uporabnike napoti Center za socialno delo. Preko ŽK Kranj Šmartin pomoč trenutno prejema 424 uporabnikov.

S širjenjem mreže v projektu sodelujočih trgovin se povečuje količina zbrane hrane, projekt je postal nepogrešljiv za Kranj. Kljub redno zaposlenemu delavcu projekt tudi danes potrebuje prostovoljce, saj ima zaposleni dopust, lahko zboli, njegov delovni čas pa je le pet dni na teden in ne šest dni. Zakonca vestno skrbita, da se ob odhodu določenega prostovoljca iz projekta poišče zamenjava zanj.

5. Veliko Prešernovo plaketo prejme

- gospod Jože Trobec
- za izjemen prispevek na področju kulture

Obrazložitev:

Rodil se je leta 1948 v Kranju v družini petih otrok. Oče je bil čevljar, mati gospodinja. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Kranju, je šolanje nadaljeval na Šoli za oblikovanje v Ljubljani in ga končal leta 1966. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, pri prof. Gabrijelu Stupici in Maksimu Sedeju, pri katerem je leta 1970 tudi diplomiral. Po končanem študiju se je zaposlil v Iskra Commerce v Ljubljani in pet let delal v ekipi mag. Davorina Savnika (pionirska ekipa slovenskega oblikovanja, čas znamenitega telefona Fitipaldi). Nato je bil dve leti zaposlen v Gorenjskem tisku in pet let na Gorenjskem sejmu v Kranju. Leta 1982 je stopil na pot samostojnega kulturnega delavca.

Vključevanje v delo na kulturnem področju se za akademskega slikarja in ilustratorja iz Kranja ni začelo na likovnem področju, pač pa v gledališču. Še kot osnovnošolec je v Prešernovem gledališču v Kranju sodeloval kot Kekec v urah pravljic za otroke. Pozneje se je vključil kot igralec tudi v zahtevnejše predstave. Aktivno se je udeleževal tudi v športu. Igral je nogomet in bil med ustanovitelji nogometnega kluba Korotan. Še bolj aktivno je igral hokej in bil med ustanovitelji Hokejskega kluba Triglav. Po končani Srednji šoli za oblikovanje je opravil sprejemne izpite na Akademiji za likovno umetnost. Po končanem študiju se je zaposlil v Iskra Commercu v Ljubljani in sodeloval z uveljavljenimi oblikovalci, med drugim z Miljenkom Liculom (oblikovalec prvih bankovcev in kovancev slovenskega tolarja), sodeloval je tudi v skupini za oblikovanje Iskrinega telefona Fitipaldi. Od tam je odšel v tiskarno Gorenjski tisk in potem še h Kranjskemu sejmu. Od leta 1983 do upokojitve po štiridesetih letih dela je bil samozaposleni v kulturi.

Med njegove odmevne samostojne razstave sodijo razstave v Prešernovi galeriji v Kranju (1. samostojna razstava, 1974), galeriji papirnice Vevče (1985), galeriji Krke v Ljubljani (1986), galeriji Mestne hiše v Kranju (1986), Mali galeriji Kranj (2002), galeriji Iskrateling v Kranju (2002), galeriji Brdo – protokolarni objekt Brdo (2003), prostorih Zavoda za turizem Kranj (2012). Sodeloval je tudi na mnogih skupinskih razstavah doma (Kranj, Nova Gorica, Ajdovščina, Piran, Murska Sobota) in po svetu (Ivanjica, Subotica, Zrenjanin, Innsbruck, München). Najbolj znane so njegove razstave portretnih karikatur: Znani Slovenci (Galerija Avsenik, 1997), razstava v Prešernovem gledališču Kranj (1998), razstava v Osnovni šoli Ivana Cankarja (Vrhnika, 1999), v galeriji kavarne Jasmin (1999), Karikature znanih Slovencev (Domplan, Kranj, marec 2002), razstava v Mali galeriji (Kranj, 2002), Razstava slik (Iskrateling, Kranj, 2002), razstava na Inštitutu Jožef Štefan (Ljubljana, 2003), razstava na Fakulteti za organizacijske vede (Kranj, 20013), razstava v galeriji na Šmarni gori (2003), razstava v gostišču Arvaj (Kranj, 2003), razstava v Anini galeriji (Rogaška Slatina, 2011), 1. slovenski festival karikature (Tavčarjev dvorec, Poljane nad Škofjo Loko, sept. 2012), 2. slovenski festival karikature (Tavčarjev dvorec, Poljane nad Škofjo Loko, sept. 2013), Razstava spominskih predmetov – 30 let po olimpijskih igrah v Sarajevu (Mestna hiša Kranj, 2014), Razstava Slovenske športne legende v karikaturi Jožeta Trobca (Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin, 2022).

Prve portretne karikature je narisal sredi 70. let za zagrebško revijo Studio. Danes riše karikature in ilustracije za časnik Dnevnik in Nedeljski dnevnik. S hčerkama Špelo (oblikovalka Mestne knjižnice Kranj), ki živi in dela v Španiji, in Nežo ima tudi svoj atelje za grafično oblikovanje, ilustracijo in animacijo. Njegova najpomembnejša značilnost je, da je mojster hudomušnega in igrivega humerja. Karikira politike, športnike, znane osebnosti. Njegova portretna karikatura sodi v zvrst t.i. »glavonožcev«, pri kateri so karikirane osebe prikazane z velikimi glavami, posejanimi na premajhna in prešibka telesa. Stilno se naslanja na angloameriško karikaturno risbo. Poleg karikatur se kot izvrsten risar ukvarja tudi s slikarstvom, ilustracijo in oblikovanjem. Znan je po vedutah, še posebej Kranja in ženskih aktih, pri katerih so podobe izčiščene in pretehtano zasnovane. Ilustriral je slikanice, knjige, gledališke plakate in mape. Otrokom je poznan lik Čenče iz Nedeljskega dnevnika (preko 750 nadaljevanj) in dinosavrov. Že pri 18. letih pa je izdelal logotip Prešernovega gledališča Kranj, ki ga še vedno uporabljajo. Avtorjevo delo je tudi znak jeseniške bolnišnice. Njegovi stili in tehnike risanja se s časom spreminjajo. Od

klasičnega risanja z uporabo šablon in ročnega barvanja je osvojil tudi digitalne tehnike. Za svoje likovno ustvarjanje je prejel veliko nagrad tako doma kot v tujini.

Sodi med avtorje, ki so postavili temelje slovenski likovni satiri. Neizbrisen pečat je pustil z zmago na vsejugoslovanskem natečaju za izbiro maskote zimskih olimpijskih iger v Sarajevu 1984. Ustvaril je volka Vučka in z njim ponesel ime Kranja v svet. Kranjčani ga poznamo tudi po skratu Krančku, ki je nastal leta 2008 ob otvoritvi rovov in postal otroška maskota Kranja. Je član Likovnega društva Kranj. Vedno se je pripravljen odzvati na pobude in akcije v Kranju, še posebej če gre za otroke.

III.

Komisija za nagrade in priznanja predlaga Mestnemu svetu Mestne občine Kranj, da za podelitev priznanj 2024 sprejme

SKLEP:

1. NAZIV ČASTNI OBČAN MESTNE OBČINE KRANJ za leto 2024 prejme

- ✓ gospod Vitomir Gros
- za prispevek k ugledu in napredku kranjske občine ter pomembno vlogo ob osamosvajanju Slovenije

2. NAGRADO MESTNE OBČINE KRANJ za leto 2024 prejme

- ✓ Center Logout
- za uspešno in učinkovito delo na področju spletnih tveganj

3. LISTINO O PRIZNANJU MESTNE OBČINE KRANJ za leto 2024 prejmejo

- ✓ gospod Peter Pavel Krč
- za aktivno delovanje in prispevek v skupnosti gluhih

- ✓ gospod Miro Preisinger
- za izume in delovanje na področju jamarstva

- ✓ Skupina občanov, nekdanjih delavcev Sekretariata za LO MOK: Peter Mauser, Robert Vodan, Asim Alidžanović, Zlatko Filej, Milić Gazibara in Vili Knez
- za pogumno dejanje ob osamosvajanju Slovenije

4. VELIKO PLAKETO MESTNE OBČINE KRANJ za leto 2024 prejmeta

- ✓ gospa Irena Grmek Košnik in gospod Mitja Košnik za Projekt Viški hrane
- za predano delo na humanitarnem področju

5. VELIKO PREŠERNOVO PLAKETO za leto 2024 prejme

- ✓ gospod Jože Trobec
- za izjemen prispevek na področju kulture

3. RAZNO

Pri tej točki dnevnega reda ni bilo razprave.

Seja je bila zaključena ob 18.00.

Zapisala:

Milena Bohinc

Ana Pavlovski
Predsednica

